

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: OT/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815000029
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6815000029.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, samosudcom JUDr. Ľubomírom Šablom, v trestnej veci obž. X. R., trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. októbra 2015, takto

rozhodol:

Obžalovaný

X. R., X.. XX.XX.XXXX Y. K.Ú., V. L. K., R. XXX/X, V. Č. L. J. L. K. XXX, S. K.,

sa uznáva za vinného, že

napriek tomu, že dňa 09.03.2015 prevzal výzvu na nástup do výkonu trestu odňatia slobody pod sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 27.02.2015 z Okresného súdu Revúca, že výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 132/2014 zo dňa 20.01.2015 v trvaní dvanástich mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, mal nastúpiť najneskôr dňa 23.03.2015 v čase od 08.00 hod do 14.00 hod do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici, bez vážneho dôvodu v lehote stanovenej súdom nenastúpil výkon tohto trestu, pričom bol poučený o trestnoprávných následkoch nenastúpenia výkonu trestu odňatia slobody,

teda

maril výkon úradného rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

a za to mu súd ukladá:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho zaraďuje na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca dňa 30.04.2015 podal obžalobu pod č. 2 Pv 114/15 na obvineného X. R. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd vo veci v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 0T/24/2015 v rámci tzv. superrýchleho konania po výsluchu obvineného vydal dňa 30.04.2015 trestný rozkaz, ktorým obžalovaného uznal vinným z trestnej činnosti, pre ktorú bola na neho podaná obžaloba a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Vydaný trestný rozkaz si obvinený prevzal pri výsluchu toho istého dňa. V zákonnej lehote podal voči nemu odpor, ktorý odôvodnil tým, že mu bola doručená výzva na nastúpenie do výkonu trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, kde bol uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Je si vedomý uloženia tohto trestu a že na základe výzvy ma nastúpiť do výkonu trestu najneskoršie v priebehu dňa 23.03.2015 v čase od 8.00 do 14.00 hod. Avšak dňa 20.03.2015 doporučenou zásielkou adresoval tunajšiemu súdu žiadosť o odklad výkonu trestu zo zdravotných dôvodov, nakoľko sa mal podrobiť CT vyšetreniu v nemocnici v Revúcej, taktiež RTG vyšetreniu chrbtice a bolo mu vydané potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti od 20.03.2015. Dňa 30.03.2015 sa mal podrobiť aj psychologickému vyšetreniu. Uznesením Okresného súdu v Revúcej č. k. 2T 132/14 zo dňa 26.03.2015 mu nebol povolený odklad výkonu trestu. Uviedol, že trestu odňatia slobody na základe výzvy na nastúpenie do výkonu trestu sa nevyhýbal, nikde sa neskrýval, pričom policajti ho našli doma v mieste bydliska v K.. Ďalej uviedol, že trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 1 roka vykoná. V priebehu trestného stíhania sa stále na predvolania dostavil a nikdy sa neskrýval vedomý si svojho správania. Má za to, že ďalší trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov uložený mu trestným rozkazom je voči nemu neprímeraný vzhľadom na vyššie uvedené dôvody. K odporu pripojil žiadanku nemocnice v Revúcej o CT vyšetrenie zo dňa 19.03.2015, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 20.03.2015 a sprievodný list na röntgenologické vyšetrenie zo dňa 19.03.2015.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.10.2015 obžalovaný X. R. po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Pri výsluchu prokurátorom uviedol, že bol pripútaný na lôžko, teda sa tohto skutku nemohol dopustiť. Práceneschopný bol od 20. marca 2015, nevedel uviesť, ku komu mal ísť na CT vyšetrenie, uviedol, že si to nepamätá. Na CT vyšetrenie ho mal vypísať G.. Z., pracuje v P.. Obžalovaný ďalej uviedol, že mal problémy s chrbticou, preto mal ísť na to CT vyšetrenie. Nakoniec naň nešiel, pretože už ho zadržali policajti. Musel ležať. Na CT vyšetrenie, hoc žiadanka na vyšetrenie bola zo dňa 20.03.2015 do zadržania nešiel, lebo ho asi veľmi bolel chrbát, nevedel sa hýbať. Práceneschopný bol asi do 28. apríla 2015, tak dlho ležal. Nepamätá si už, aké lieky bral. Problémy s chrbticou nevedel bližšie popísať. U nikoho na kontrole počas práce neschopnosti nebol, nakoľko bol nevládny, ležal po celý čas. Mohol síce písať rukou, ale ťažko mohol niečo napísať po ležiačky. Jeho otec poslal prefotenú žiadanku na CT vyšetrenie na súd. Už si nepamätá, ako vypovedal v prípravnom konaní po zadržaní policajtmi, nakoľko je to už dlhšia doba. Skutočnosť ním uvádzaná na hlavnom pojednávaní neuviedol pri výsluchu v prípravnom konaní, resp. pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie, pretože mu policajti povedali, keď im ukazoval žiadanku, že to sa nerešpektuje, že to nemá žiadny vplyv na posúdenie veci a aj tak ho zadržali. Pred sudcom pre prípravné konanie tieto skutočnosti neuviedol, lebo bol v strese. Aj v súčasnosti má problémy s chrbticou, ešte ho bolí. Nelieči sa však, pretože nemá potrebné peniaze na účte, aby ho vyšetрил väzenský lekár. Pri výsluchu obhajcom uviedol, že aj v minulosti mal problémy s chrbticou, keď bol menší, spadol z bicykla. Mal vtedy asi 13 rokov. V trestnej veci vedenej na tunajšom súde po sp. zn. 2T 132/2014 mu bol rozsudkom tunajšieho súdu pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, ktorý bol následne odvolacím súdom zmenený na 12 mesiacov. Vzhľadom na priaznivejšiu výmeru, nemal v úmysle toto rozhodnutie nerešpektovať a nenastúpiť výkon odňatia slobody, bol s trestom spokojný. Aj v čase, keď bol zadržaný políciou bol ešte práce neschopný. Na kontrolu mal ísť 31. marca 2015. Výkon trestu mienil nastúpiť po ukončení práceneschopnosti.

Súd následne vzhľadom na rozpory vo výpovediach prečítal príslušné časti zápisníc o skorších výpovediach obžalovaného z prípravného konania, a to zápisnice o výsluchu v tom čase zadržaného X. R. zo dňa 29.04.2015, zápisnice o výsluchu v tom čase obvineného X. R. zo dňa 29.04.2015 a zápisnice o jeho výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie zo dňa 30.04.2015. Z obsahu prvých dvoch zápisníc vyplýva, že v prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že výzva na nastúpenie do výkonu trestu mu bola doručená dňa 09.03.2015, výzvu prevzal a jej prevzatie potvrdil vlastnoručným podpisom na doručenke. Do výkonu trestu sa nedostavil, pretože deň potom, ako mal nastúpiť do výkonu trestu si podal žiadosť o odklad výkonu trestu na Okresný súd Revúca a čakal, či bude jeho žiadosť schválená, alebo zamietnutá. Dňa 07.04.2015 dostal zásielku, ktorú prevzala jeho stará matka D. B., ktorá je splnomocnená preberať jeho zásielky. V zásielke sa písalo, že jeho žiadosť bola zamietnutá, bol s tým uzrozmeneý. Aj napriek tomu sa do výkonu trestu nedostavil, pretože si myslel, že mu bude doručený iný termín nástupu do výkonu trestu. Po doručení uznesenia o vznesení obvinenia pri výsluchu uviedol, že sťažnosť voči nemu si nepodal a ani nepodáva a vzdáva sa lehoty na podanie sťažnosti. Je si vedomý, že sa svojim konaním dopustil trestného činu, ku ktorému sa priznáva a ľutuje ho. Pri svojom výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie obžalovaný vypovedal, že skutku sa dopustil tak, ako je to uvedené v uznesení o začatí trestného stíhania a v uznesení o vznesení obvinenia. Svoje konanie ľutuje.

Po upozornení obžalovaného na rozpory v jeho výpovediach a spýtaní sa na ich príčinu tento vypovedal, že po jeho zadržaní sa všetko zbehlo rýchlo, bol v strese, nevedel, čo hovorí.

Pri doplňujúcom výsluchu obhajcom obžalovaný uviedol, že v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody nebol, v minulosti sa dopustil niekoľkých protiprávnych konaní, nakoľko bol nerozvážny, mal vtedy 18 rokov. Má záujem zaradiť sa do riadneho života a nepáchať trestnú činnosť.

Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru nebola zo strany obžalovaného naplnená skutková podstata trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Obžalovaný totiž nemal úmysel mariť výkon rozsudku súdu, ktorým mu bol znížený trest odňatia slobody z 28 na 12 mesiacov. V minulosti obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody. K týmto 12 mesiacom pribudne obžalovanému premena podmienčného trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov na nepodmienečný trest odňatia slobody. Skutky, ktorých sa obžalovaný dopustil, nie sú ani zločinmi ani obzvlášť závažnými zločinmi navyše sa ich obžalovaný dopustil vo veku blízkom veku mladistvého. O tom, že obžalovaný nemal úmysel vyhýbať sa nástupu do výkonu trestu svedčí podľa obhajcu aj správa ošetrojúceho lekára vydaná ešte pred nástupom obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody. V danom čase práceneschopnosť obžalovaného trvala, preto výkon trestu odňatia slobody ani nastúpiť nemohol. Subjektívne posudzovanie zdravotného stavu niekým iným ako lekárom, t.j. že na výsluchy v prípravnom konaní prišiel na vlastných nohách a podobne, nemôže vyvrátiť lekárske správy o práceneschopnosti obžalovaného. Pre poruchu motoriky sa obžalovaný na vyšetrenie nedostavil. Pokiaľ ide o priznanie obžalovaného v prípravnom konaní a pred sudcom pre prípravné konanie, toto samo o sebe nie je dôkazom. Obhajca mal za to, že obžalovaný sa k trestnému činu priznal, pretože, ako sám uviedol, bol v strese, nevedel ako má reagovať, neporadil sa s právne kvalifikovanou osobou. Nie je dôležité, že v prípravnom konaní neargumentoval tým, že bol pripútaný na lôžko a svojou práceneschopnosťou, lebo z ostatných dôkazov vyplýva objektívne, že práceneschopný bol. Ide o mladého človeka, ktorý má záujem zmeniť svoj život a obhajca mal za to, že aj v súčasnosti uložený trest odňatia slobody, ktorý obžalovaný vykonáva, prispeje k jeho náprave.

Následne súd vykonal ohľadne otázky viny obžalovaného ďalšie dokazovanie čítaním listinných dôkazov, a to rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 2T/132/2014-334 zo dňa 08.10.2014, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/132/2014 zo dňa 20.01.2015, výzvy na nastúpenie do výkonu trestu, potvrdenia o doručení výzvy obžalovanému (doručenky) na č. I. 22 vyšetrovacieho spisu, uznesenia Okresného súdu Revúca č. k. 2T/132/2014 zo dňa 26.03.2015, potvrdenia o doručení uznesenia (doručenkou) na č. I. 25 vyšetrovacieho spisu, príkazu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/132/2014 na dodanie X. R. do výkonu trestu odňatia slobody na č. I. 26 vyšetrovacieho spisu, úradného záznamu OO PZ Revúca zo dňa 29.04.2015, trestného rozkazu sp. zn. 0T/24/2015 zo dňa 30.04.2015, odporu proti trestnému rozkazu zo dňa 04.05.2015, žiadanky o CT vyšetrenie zo dňa 19.03.2015, potvrdenia o dočasnej práci neschopnosti obžalovaného zo dňa 20.03.2015, sprievodného listu na röntgenologické vyšetrenie zo dňa 19.03.2015 a odpovede na lustráciu v ZVJS na č. I. 66 spisu.

Z uvedených listinných dôkazov má súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 2T 132/2014-334 zo dňa 08.10.2014 bol obžalovaný X. R. uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona, za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Na základe odvolania obžalovaného bol uvedený rozsudok rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/132/2014 zo dňa 20.01.2015 zrušený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a obžalovaný odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody na 1 rok a pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Výzvou Okresného súdu Revúca na nastúpenie do výkonu tohto trestu bol obžalovaný vyzvaný, aby ho nastúpil najneskoršie v priebehu dňa 23.03.2015 v čase od 08.00 hod do 14.00 hod v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody. Vo výzve bol obžalovaný ďalej poučený a upozornený, že v prípade, že v stanovenej lehote výkon trestu odňatia slobody nenastúpi, hrozí mu trestný postih pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia (§ 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.) Výzva bola obžalovanému doručená dňa 09.03.2015.

Z uznesenia Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/132/2014 zo dňa 26.03.2015 vyplýva, že dňa 24.03.2015 podal obžalovaný (v danom konaní odsúdený) na Okresný súd Revúca žiadosť o odklad výkonu trestu, ktorú odôvodnil tým, že navštevuje psychológa, pretože psychicky nezvládol trestné konanie a zároveň je práceneschopný pre problémy s chrbticou. Uviedol, že vážne chorá je aj jeho matka, má rakovinu.

Uznesením Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/132/2014 zo dňa 26.03.2015 súd obžalovanému odklad výkonu trestu nepovolil odôvodňujúc to tým, že v zmysle § 409 ods. 1 Trestného poriadku dôvodom na odklad výkonu trestu odňatia slobody je vážna choroba, ktorá dočasne znemožňuje nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody, pričom odsúdený by mal byť, vzhľadom na vážnosť choroby, v ústavnej zdravotnej starostlivosti. Odsúdený sa v ústavnej zdravotnej starostlivosti nenachádzal a choroby, ktorými trpí, je možné liečiť aj v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Súd mal za to, že aj po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody bude lekárska starostlivosť o odsúdeného vhodným spôsobom zabezpečená. Ďalej súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odsúdený nespĺňa podmienky pre povolenie odkladu ani podľa § 410 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko choroba člena rodiny nie je skutočnosťou, ktorá by v tomto prípade odôvodňovala odklad výkonu trestu. Na záver súd skonštatoval, že odsúdený nepredložil súdu žiadne listinné dôkazy, ktoré by podporovali tvrdenia uvedené v jeho písomnom podaní. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.04.2015. Z doručky vyplýva, že uznesenie prevzala pani B. ako splnomocnenec obžalovaného na preberanie zásielok určených do vlastných rúk. Žalovaný pri výsluchu v prípravnom konaní vypovedal, že o uznesení sa dozvedel a bol s ním uzrozmeneý.

Dňa 28.04.2015 bol Obvodnému oddeleniu PZ Revúca doručený príkaz na dodanie obžalovaného (v danom konaní 2T/132/2014 odsúdeného) do výkonu trestu odňatia slobody. Na základe toho hliadka OO PZ Revúca dňa 29.04.2015 zadržala obžalovaného na adrese K. XXX v mieste jeho bydliska ako podozrivého z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z listín pripojených obžalovaným k odporu proti trestnému rozkazu sp. zn. 0T/24/2015 zo dňa 30.04.2015 vyplýva, že nemocnica v Revúcej vydala dňa 19.03.2015 žiadosť o CT vyšetrenie obžalovaného, pričom vyšetrená mala byť medzistavcová štrbina na chrbtici, nakoľko ho seklo v drieku a bolesť mu ide do stehien, stojí a chodí mierne algické (bolestivé). Toho istého dňa bol vydaný aj sprievodný list na röntgenologické vyšetrenie obžalovaného pre bolesť v oblasti hrudníkovej chrbtice. Dňa 20.03.2015 vystavil H. Z. Z., s poliklinikou v P.Š., všeobecný lekár pre dospelých, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti obžalovaného od 20.03.2015.

Z odpovede na lustráciu v ZVJS vyplýva, že obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 132/2014 zo dňa 20.01.2015 v trvaní 1 roka, do ktorého bol dodaný, v súčasnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd dostatočne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby a výroku tohto rozsudku, pričom skutkový stav súd ustálil na základe výsledkov vykonaného dokazovania. Tak isto mal súd jednoznačne preukázané, že uvedeného skutku sa dopustil obžalovaný. Tento skutok súd rovnako ako obžaloba právne kvalifikoval ako trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný bol totiž subjektom, spôsobilým spáchať uvedený trestný čin, pretože bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 132/2014 zo dňa 20.01.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný je plne trestne zodpovedný subjekt z hľadiska veku a pričetnosti. Súd taktiež nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu protiprávnosť jeho činu. Trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil zavinene, vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom trestného činu je záujem spoločnosti na rešpektovaní a riadnom a včasnom výkone rozhodnutí orgánu verejnej moci (súdu), ktorého ohrozenia, resp. porušenia sa obžalovaný dopustil konaním (ktorým sa v zmysle § 122 ods. 1 Trestného zákona rozumie aj opomenutie konania) tak, ako je uvedené v opise skutku v obžalobe, pretože napriek tomu, že mu bol nariadený nástup na výkon trestu odňatia slobody právoplatne uloženého, na nástup výkonu tohto trestu bol vyzvaný, tento bez vážneho dôvodu nenastúpil v lehote stanovenej súdom napriek poučeniu o trestnoprávných následkoch takéhoto konania. Na naplnenie objektívnej stránky uvedeného trestného činu takéto konanie postačuje, preto nie je rozhodujúce, či obžalovaný bol pri zadržaní doma, alebo by bol na úteku.

K obhajobe obžalovaného súd uvádza nasledovné:

Súd má za to, že obžalovaný bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 132/2014 zo dňa 20.01.2015 v stanovenej lehote bez vážneho dôvodu. Súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v uznesení tunajšieho súdu sp. zn. 2T/132/2014 zo dňa 26.03.2015, ktorým súd obžalovanému odklad výkonu trestu nepovolil. Aj keby totiž obžalovaný už k žiadosti o odklad výkonu trestu pripojil žiadanku o CT vyšetrenie, sprievodný list na RTG vyšetrenie a potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti (čo neurobil, tvrdenie, že jeho otec doručil súdu žiadanku o CT vyšetrenie nebola v konaní preukázaná), aj tak by, ako z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, súd jeho žiadosti nevyhovel, pretože neboli naplnené podmienky pre odklad výkonu trestu odňatia slobody stanovené v § 409 ods. 1 a 2 a § 410 ods. 1 Trestného poriadku. Problémy s chrbticou uvádzané obžalovaným nie sú v zmysle uvedených ustanovení dôvodom na odklad výkonu trestu. Na to, aby súd mohol vyhovieť žiadosti o odklad výkonu trestu by muselo byť splnené kumulatívne v zmysle uvedených ustanovení tieto podmienky:

Muselo by sa jednať o tak vážnu chorobu, že táto dočasne znemožňuje odsúdenému nastúpiť výkon trestu odňatia slobody, pretože jeho zdravotný stav je tak vážny, že odsúdený je v ústavnej zdravotnej starostlivosti, pričom obžalovaný už túto podmienku nespĺňal (bol v domácom liečení).

Z uvedeného vyplýva, že samotná práceneschopnosť odsúdeného nepostačuje na to, aby nemusel nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody. Navyše zo žiadanky na CT vyšetrenie, RTG vyšetrenie ani potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti nevyplýva, že by sa pacient vôbec nemohol pohybovať, „len“ že ho seklo a trpí bolesťami, stoj a chôdza sú mierne bolestivé. Z toho však nevyplýva, že by mu bolesť pohyb znemožňovala. Súd preto neuveril obžalovanému, že sa nemohol ani pohnúť a musel po celý čas práce neschopnosti ležať na lôžku, Toto jeho tvrdenie nebolo v tomto konaní ničím preukázané. Navyše tieto okolnosti pri výsluchoch v prípravnom konaní neuvádzal a neuviedol ich ani pri výsluchu pred sudcom pre prípravne konanie. V čase zadržania dňa 29.04.2015 išiel s policajtami na vlastných nohách, aj na výsluch pred sudcu pre prípravné konanie dňa 30.04.2015 vstúpil do pojednávacej miestnosti sám ani sa nepodopierajúc a sudcovi pre prípravné konanie sa na bolesti chrbtice nesťažoval. Preto argument obhajoby, že inej osobe ako lekárovi neprináleží hodnotiť zdravotný stav je síce vo všeobecnosti správny, nesmie však viesť do absurdnosti, kedy už laickým pohľadom je zjavné, že obžalovaný bol schopný samostatného pohybu a premiestňovania. Navyše, ako už súd uviedol vyššie, skutočnosť, že obžalovaný sa nemohol vôbec pohybovať, z príslušných lekárskeho dokladov nevyplýva, len že pohyb bol mierne bolestivý vzhľadom na jeho zdravotné ťažkosti. Navyše, aj keby odsúdený trpel

na tak závažnú chorobu, pre ktorú by bol v ústavnej zdravotnej starostlivosti (čo nie je tento prípad) musela by pristúpiť k tomu, aby mohol byť súdom odklad výkonu trestu odňatia povolený kumulatívne ešte jedna skutočnosť, a to, že:

v zdravotníckom zariadení Zboru väzenskej a justičnej stráže (ZVJS), ktorým je v súčasnosti Nemocnica pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, by nebolo možné poskytnúť potrebnú zdravotnú starostlivosť a toto zariadenie by preto navrhlo povoliť obžalovanému odklad výkonu trestu odňatia slobody.

Tieto podmienky u obžalovaného naplnené neboli. Súd teda nevzhladol dôležitý dôvod, pre ktorý by obžalovaný maril výkon úradného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 132/2014 zo dňa 20.01.2015.

Pokiaľ sa obhajoba ohľadne zavinenia obžalovaného bránila tým, že obžalovaný nemal úmysel mariť výkon úradného rozhodnutia, pretože si podal žiadosť o odklad výkonu trestu, čakal, ako dopadne a následne po nepovolení odkladu čakal na ďalšiu výzvu na nástup trestu, k tomu súd uvádza, že žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody nemá odkladný účinok, pretože zákon jej túto vlastnosť nepriznáva. Je tomu aj z toho dôvodu, aby nedochádzalo k sústavnému špekulatívnemu opakovanému podávaniu (režazeni) žiadostí o odklad výkonu trestu zo strany odsúdeného v prípade nevyhovenia týmto žiadosťami. Keďže žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody nemá odkladný účinok a nebolo jej vyhovené, žiadne ustanovenie Trestného poriadku súdu neukladá povinnosť znova vyzývať odsúdeného na nástup výkonu trestu odňatia slobody v novom termíne. Ak by to tak bolo, odsúdený by vlastne fakticky odklad výkonu trestu odňatia slobody dosiahol. Podobne ako pri situácii, kedy páchatel nemá subjektívnu vedomosť o tom, že určitý skutok je trestným činom, podobne aj pri podmienkach odkladu výkonu trestu platí zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje (ignorantia iuris non excusat), teda úmysel páchatel'a sa prezumuje a jedná sa o nevyvrátiteľnú právnu domnienku. V opačnom prípade by totiž nikoho, kto by sa odvolával na neznalosť zákona, nebolo možné postihnúť a odsúdiť v trestnom konaní. Ani neznalosť ustanovení Trestného poriadku obžalovaného nevyvíňuje z jeho protiprávneho konania.

Pokiaľ sa obhajoba ohľadne zavinenia obžalovaného bránila tým, že obžalovaný nemal úmysel mariť výkon úradného rozhodnutia, pretože odvolacím súdom mu bol znížená výmera trestu odňatia slobody z 28 na 12 mesiacov, k tomu súd uvádza, že táto skutočnosť sama o sebe nič nedokazuje, pretože súd nevidí „do hlavy“ odsúdeného a preto nemožno určiť, aký postoj obžalovaný k tomu zaujal. Obžalovaný totiž nemusel chcieť nastúpiť ani na výkon nižšieho trestu. Súd preto zavinenie obžalovaného posudzoval podľa vonkajších prejavov, a faktom zostáva, že výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom nenastúpil. Jeho terajšie dodatočné tvrdenie pred súdom, že s trestom bol spokojný, je podľa súdu účelové a tendenčné v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za skutok uvedený v obžalobe.

Pokiaľ obžalovaný v odpore uviedol, že v priebehu trestného stíhania, ktoré sa skončilo právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 132/2014 zo dňa 20.01.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, sa stále dostavil na predvolanie a nikdy sa neskrýval, toto tvrdenie obžalovaného nič nevypovedá o jeho neskoršom správaní a motivácii po právoplatnom odsúdení, teda skončení trestného stíhania, a preto je pre posúdenie tohto prípadu právne bezvýznamné.

Pokiaľ ide o zmenu výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kedy už vyhlásil, že je nevinný a popieral spáchanie skutku oproti prípravnému konaniu a výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie, kedy sa k trestnému činu priznával a tento ľutoval, túto zmenu vo svetle vyššie uvedených dôkazov súdu vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie, preto súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že bol v strese a nevedel, čo hovorí. Súd tomu neuveril aj preto, že v odpore proti trestnému rozkazu (kedy obžalovaný mal dostatok času premyslieť si, čo uvedie), uviedol, že výmera trestu v trvaní 5 mesiacov sa mu zdá vzhľadom na okolnosti prípadu neprímeraná, stále však nepopieral spáchanie trestného činu. Ten začal popierať až na hlavnom pojednávaní po ustanovení obhajcu.

Pre úplnosť však súd ohľadne otázok obžaloby o súčasnom zdravotnom stave obžalovaného uvádza, že z hľadiska dokázania viny obžalovaného nie je rozhodujúce, aký je jeho zdravotný stav v súčasnosti, pretože tento sa s odstupom času mohol zlepšiť, dôležitý bol zdravotný stav obžalovaného v čase páchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Súd má teda za to, že obžalovaný je zo spáchania trestnej činnosti, a to prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v celom rozsahu usvedčovaný listinnými dôkazmi a jeho výpoveďami v prípravnom konaní a pred sudcom pre prípravné konanie.

Pokiaľ ide o otázku trestu, súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie čítaním výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č. I. 29 - 32 spisu, odpisu registra trestov obžalovaného na č. I. 28 a 65 spisu a odpovede na lustráciu v ZVJS na č. I. 66 spisu.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný sa pred spáchaním trestného činu od júla 2013 do konca roku 2014 dopustil viacerých priestupkov na úseku cestnej premávky a dňa 31.08.2013 priestupku proti majetku, ktoré však nemajú so spáchanou trestnou činnosťou súvislosť. V registri trestov mal v čase spáchania skutku celkovo tri záznamy, na prvý sa vzťahuje fikcia neodsúdenia. Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 223/2012 zo dňa 23.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2013 bol obžalovaný odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 3 mesiace s určením skúšobnej doby v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 132/2014 zo dňa 20.01.2015, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 20.01.2015 pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedené súd zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že obžalovaný bol už v minulosti za trestné činy odsúdený.

Poľahčujúce okolnosti vymedzené v ustanovení § 36 Trestného zákona súd v danom prípade nezistil žiadne, a to ani okolnosť uvedenú v § 36 písm. d) Trestného zákona, a to, že obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých. Osobou blízkom veku mladistvých je v zmysle § 127 ods. 2 Trestného zákona osoba, ktorá v čase spáchania trestného činu dovŕšila osemnásť rok a neprekročila dvadsaťjeden rok svojho veku. Trestného činu sa obžalovaný dopustil počnúc dňom 24.03.2015, t.j. dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na nástup výkonu trestu. Dňom 11.12.2014 dovŕšil obžalovaný vek 21 rokov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. S prihliadnutím na tieto zákonné kritéria rozhodné pre ukladanie druhu a výmery trestu mal súd za to, že na prevýchovu obžalovaného bude postačovať uloženie trestu odňatia slobody na zvýšenej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Súd totiž po prihliadnutí na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona vzhľadom na vyššie uvedené zistil, že prevažuje pomer priťažujúcich okolností (bola zistená jedna priťažujúca a žiadne poľahčujúce okolnosti), preto v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 8 Trestného zákona zvýšil dolnú sadzbu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (0 - 2 roky) o jednu tretinu (t.j. 24 mesiacov - 0 mesiacov = 24 mesiacov / 3 = 8 mesiacov, teda 1/3 je 8 mesiacov, t.j. 0 + 8 mesiacov = 8 mesiacov). Pri ukladaní trestu v trestnom rozkaze sp. zn. 0T/24/2015 zo dňa 30.04.2015 súd zistil vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pretože pri výsluchu v prípravnom konaní a pred sudcom pre prípravné konanie sa obžalovaný k trestnému činu priznával a vyjadril úprimnú ľútosť, teda nebolo nutné pristúpiť k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby. Nakoľko však obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznanie trestného činu odvolal, vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona neprihádzalo do úvahy.

Pokiaľ ide o argumentáciu obhajoby, že obžalovaný v minulosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, k 12 mesiacom trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 132/2014 zo dňa 08.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 132/2014 zo dňa 20.01.2015, pribudne obžalovanému premena podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 223/2012 zo dňa 23.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2013 na nepodmienečný trest odňatia slobody, skutky, ktorých sa obžalovaný dopustil, nie sú ani zločinmi ani obzvlášť závažnými zločinmi a navyše sa ich obžalovaný dopustil ako osoba vo veku blízkom veku mladistvého z nerozvážnosti, k tomu súd uvádza, že na to pri určovaní druhu a výmery trestu za tento prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona nemohol prihliadnuť, pretože výmera trestov za iné trestné činy nemá žiaden vplyv na skutočnosť, že v zmysle citovaných zákonných ustanovení muselo dôjsť k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby na 8 mesiacov. Okolnosť, že predchádzajúce trestné činy spáchal obžalovaný vo veku blízkom veku mladistvých sa zohľadňuje pri určovaní druhu a výmery trestu ukladaného za dané trestné činy, nemožno ju však opätovne zohľadniť pri trestnom čine, ktorý obžalovaný už spáchal po prekročení 21. roku svojho veku.

Súčasne s prihliadnutím na výchovný účel trestu súd nepristúpil k podmienenému odkladu výkonu trestu odňatia slobody, pretože vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä na to, že obžalovaný maril výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody a vzhľadom aj na jeho postoj počas tohto trestného stíhania prezentovaný na hlavnom pojednávaní má súd za to, že pre zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný. Navyše povolenie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 49 ods. 1 oprávnením, nie povinnosťou súdu, obžalovaný teda nemá na neho právny nárok. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody nebol, súd ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 - dňová lehota od jeho vyhlásenia. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 - dňová lehota od doručenia rozsudku.